

- 1) Forlangendet om Skilt, der antyder Alkoholfriheden;
- 2) Forlangendet om lignende Opslag i Lokalet;
- 3) Straf (af Værten og hans Folk) for Alkoholskænkning mod Betaling;
- 4) Straf for gratis Alkoholskænkning;
- 5) Straf for at tillade Gæsterne at nyde medbragt Alkohol;
- 6) Straf (af Gæsten) for Nydelsen af Alkohol i alkoholfri Beværtninger;
- 7) Straf for Opbevaring af Alkohol.

For Tiden haves Beværtninger, hvor der ikke maa skænkes Brændevin, men vel andre Alkoholdrikke (Næringslovens § 73). Overholdelsen heraf er ikke let, men af de nævnte 7 Midler kender Lovgivningen kun Nr. 3; de øvrige 6 ere ukendte i vor Lovgivning. Af de 6 er alt omtalt Nr. 1 og 2 (§§ 3 og 4). Nr. 4 og 5 ville vist af alle anses som ganske nødvendige Midler.

Nr. 6 indeholder et nyt Princip, nemlig dette ikke blot at gøre Værten, men ogsaa Gæsten ansvarlig. Det kendes ikke i Næringslovgivningen, men Beværterlovgivningen er ogsaa udskilt fra Næringslovgivningen, fordi den beherskes af andre Synspunkter; Forskrifterne ere ikke at betragte som Næringsforskrifter, men som Forskrifter til Betryggelse af Orden, Ro og Ædruelighed, og til Overholdelse af saadanne Forskrifter er der intet principstridigt i at paalægge Publikum en Del af Ansvar. Tværtimod, udelukkende at lægge Ansvar paa Værten vilde ofte være at lægge det paa den mindst skyldige, og paa den, som alene paa Grund af sin Afhængighed af sine Kunder har ladet sig tvinge ind i Forseelsen. Det er ikke det eneste Sted i Forslaget, hvor man har anvendt det nævnte Princip¹⁾, der heller ikke er ukendt andet Sted²⁾. Se iøvrigt under § 50.

Midlet Nr. 7 er formentlig det virksomste. Det vil altid bero paa Tilfældigheder, om Politiet kommer til Kundskab om en begaaet Udskænkningsovertrædelse, og om Bevis kan tilvejebringes; men ved Inspektion til ubestemte Tider vil Politiet let kunne konstatere Oplagringen af alkoholiske Drikke, og et Forbud herimod vil derfor lettere kunne overholdes³⁾. Dog bør det vistnok tillades Beværteren at have et vist Kvantum Alkohol beroende til Madlavning; at forbyde Tilsætning af Alkohol til Mad vilde svække de alkoholfri Beværtninger for stærkt i Konkurrencen; men ligesom Politiet maa kunne fastsætte de Betingelser, hvorunder saadan Beholdning kan tillades, saaledes kan der ogsaa tænkes Trang til en ministeriel Anordning i saa Henseende (§ 17). Det kunde saaledes maaske findes mere formaalstjenligt kun at tillade Tilstedeværelsen i de alkoholfri Beværtninger af Sammensætninger med Alkohol, egnede til Madtilsætning, men ikke til at drikke, — f. Eks. Alkoholtilsætninger til Jus — men Loven bør formentlig indskrænke sig til at muliggøre nærmere Anordning i Enkeltheder, ikke selv forbyde sig i saadanne.

Reglen i Næringslovens § 73 om Frasigelse af Ret til Udskænkning af Brændevin er bibeholdt (§ 51). Men for at overholde, at Brændevin ikke skænkes dér, hvor Retten er frafaldet, tiltrænges flere end de Midler, der for Tiden staa til Raadighed. Foruden Reglerne om Skilt og Adkomstbrev har man ment at kunne anvende § 18, 1. Stykke. Derimod er man betænkelig ved at anvende § 18, 2. Stykke. Det drejer sig ikke her om den for Ædrueligheden nødvendige skarpe Grænse mellem Beværtninger med og uden stærke Drikke, men kun om den af Beskatningshensyn dragne Grænse mellem Beværtninger med og uden Brændevin, og til Overholdelse af denne Grænse bør man næppe paalægge Publikum Pligter, forinden de øvrige Retshaandhævelsesmidler vise sig ufyldestgørende. Forbudet i § 18, 3. Stykke, mod Opbevaring af de forbudte Drikke er det vistnok nødvendigt at bringe til Anvendelse her.

§ 19. Om Herbergeri er talt ovenfor Sp. 4277 og følg.

§ 20. Det under § 18 omtalte Princip ikke blot at gøre Værten, men ogsaa til en vis Grad Gæsten ansvarlig, er anvendt her. Ved større Herbergerier eller Forretninger, der beværte i større Stil ved sluttet Bord — f. Eks. Foreninger — vil det kunne hælde, at Diiften udarter til almindelig Beværtning under det Foregivende fra Værtens Side, at de beværte have udgivet sig for herbergerede eller Foreningsmedlemmer eller iøvrigt for Personer, som Herbergeriet maa beværte. Noget tilsvarende hænder

1) §§ 20, 33, 41 og 43.

2) Bilag S. 18, 41, 110, 166.

3) Bilag S. 27, 41, 207.